

הסכם קיבוצי

חוקי המשחק משתנים - פעם הקיבוצניקים ניסו לחקות ולאמץ לעצמם עיצוב של בתים בעיר, היום העירוניים יכולים למצוא רעיונות מקוריים בבתי הקיבוצים שנבנו לאחרונה <

בחלל גדול וגבוה, שכל האלמנטים התפעוליים של הבית חשופים, נבחר למטבח צבע דומיננטי. ממול למטבח בולט העץ בשולחן, בספרייה ובמדרגות (ריצוף: "חזי בנק", כל עבודות הנגרות: "גי'א לוי").

מאת נעם גלינקביץ / צילום עמית גושר / אדריכלות ועיצוב פנים שרון נימן / שטח מגרש 430 מ"ר / שטח בנוי 190 מ"ר

יכשניגשנו לעבוד על הפנים היה לי ברור שצריך לצפות את אחד הקירות בבריקס. פתאום לחפות באמצעות חומר אחד היה נראה לא הגיוני, היה צריך משהו שיקשור בין החוץ לפנים"

אפשר לראות בצורה הטובה ביותר בקומה השנייה של הבית, בארונות שמשמשים גם כבאפרים, או בחדר השינה הראשי בעל קירות "פרי סטנדינג".
 על תהליך עיצוב החלל הפנימי מספרת נוימן: "כשניגשנו לעבוד על הפנים היה לי ברור שצריך לצפות את אחד הקירות בבריקס. פתאום, לחפות באמצעות חומר אחד היה נראה לא הגיוני, היה צריך משהו שיקשור בין החוץ לפנים". כדי לנסות למתן את האווירה הקודרת שיוצר הבריקס נבחרה פלטת צבעים "שמחה", כמו שמגדירה אותה המעצבת, שתיתן קונטרה לחזית הכבדה. הבית הקובייתי מצליח לאזן בין כמה ניגודים: בין פרטיות לאוויריות ובין אווירה קיבוצית חמימה לאווירה אורבנית. נוימן היטיבה ליצור בית מינימליסטי עם קריצה, בית ששומר ואוהב את הטבע, כיאה לקיבוץ, אבל איננו נטמע בתוך ההמון. <

בבית הזה, שנבנה בשטח של קיבוץ בצפון, אין אפילו דבר אחד בנלי, הוא מיוחד במינו וחריג בנוף הקיבוצי. זהו בית קובייתי מינימליסטי, מחופה בריקס אפור, שבזכות הגינה האקולוגית שלו, עם חיפוי קליפות עץ ופינת בולי עץ, מצליח להתחבר לשטח. בבית כזה אפשר להניח שגם תהליך התכנון לא היה רגיל. שרון נוימן, אדריכלית ומעצבת פנים, נשכרה על ידי הדייר, גרוש עם ילד, לעצב את בית חלומותיו. "הלוקח שלי ידע מראש מה הוא רוצה: בית קובייתי מחופה בריקס אפור. זאת הייתה הדרישה הראשית", מספרת נוימן. "מעבר לזה, קיבלתי יד חופשית". כדי למתן את המראה הכבד ולהקל מעט על חזית הבית הכבדה והקודרת, החליטה נוימן להוסיף חלון אנכי שמתחיל מהסלון ועולה לחדר השינה. תוספת של משרבייה מעץ אפשרה פרטיות, כמובן, אבל גם יצרה משחקים מעניינים של צורות גיאומטריות באמצעות שילוב חומרי גלם מיוחדים.

2. מבנה בטון חשוף נבנה לאחסנת עצים להסקה (בריקס: "אוסטק שמיר").
 3,4. ביחידת ההורים בולטת דלת זכוכית שקופה המחברת בין הצבעוניות באמבטיה לצבעוניות בחדר שינה (חלונות: "מעוד", בדוים וכלים סניטריים: "נגב").

"החלטנו על חלוקה קלאסית לקומות: קומה ציבורית למטה וחדרים פרטיים למעלה. היה לנו ברור גם שאנחנו רוצים שטחים כפולים במידת האפשר וחציצות מינוריות, כדי להגדיל את תחושת האוויריות בחלל", מפרטת נוימן. "אבל גם הפרטיות הייתה חשובה מאוד". את האיזון שהושג בין הזרימה והאוויריות לבין פרטיות

5,6 . חזית קדמית אחורית של הבית.

כדי למתן את המראה הכבד ולהקל מעט על חזית הבית הכבדה והקודרת, החליטה נוימן להוסיף חלון אנכי שמתחיל מהסלון ועולה לחדר השינה